
Думи мої, думи мої,
Ви мої єдині,
Не кидайте хоч ви мене
При лихій годині.
Прилітайте, сизокрилі
Мої голуб'ята,
Із-за Дніпра широкого
У степ погуляти
З киргизами убогими¹
Вони вже убогі,
Уже голі...Та на волі
Ще моляться богу.
Прилітайте ж, мої любі,
Тихими речами
Привітаю вас, як діток,
І заплачу з вами.

[Друга половина 1847
Орська кріпость]

1. *З киргизами убогими.* — Т. Шевченко тут має на увазі казахів. Киргизами тоді називали всі кочові племена в закаспійських степах.